

KATOLIK POLSKI

„KATOLIK POLSKI” wychodzi 6 razy w tygodniu
i kosztuje na miesiąc
3.— zł.

Redakcja i Administracja:
Katowice, ul. św. Stanisława 4.

TELEFON 1414.
P. K. O. Katowice 304.540.

ZA OGŁOSZENIA płaci się 15 groszy za wiersz
milimetry. Wiersz reklamowy 60 groszy.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 177

Katowice, sobota 3-go sierpnia 1929.

Rok V

Wielka burza w Krakowie.

Kraków. (AW.) W godzinach popołudniowych nad Krakowem i okolica szalała ogromna burza połączona z piorunami. O godz. 6 wieczorem zapanały w całym mieście ciemności. Ruch tramwajowy uległ przerwie. Ponieważ od kilku dni codziennie, przechodzą nad Krakowem i okolica deszcze, zachodzi obawa, że leżące na pniu żyta zaczną porastać.

Powrót Ministra Stresemanna.

Berlin. Minister Spraw Zagranicznych dr. Stresemann powrócił w środę wieczorem z urlopu wypoczynkowego do Berlina i objął z powrotem urzędowanie.

Po powrocie min. Stresemann przyjęty był przez prez. Hindenburga, któremu przedłożył obszerny sprawozdanie o przygotowaniach niemieckich na konferencję haską. Między prezydentem Hindenburgiem a rządem Rzeszy istnieje, według „Vossische Zeitung”, zupełnie porozumienie, iż Niemcy w sprawie Nadrenji nie mogą zgodzić się na żadne ustępstwa. (PAT.)

Nowa podróż Zeppelina do Ameryki.

Friedrichshafen. Sterowiec „Zeppelin” wystartował dziś we czwartek o godz. 3-iej min. 29 nad ranem do lotu transatlantycznego, mając na pokładzie 18 pasażerów. Start udał się. O godz. 4-iej widziano samolot nad Konstancją. (Pat.)

Operacja Poincarego.

Paryż. Poincare poddał się operacji. Stan jego zdrowia jest zadowalający. Chory obudził się w pół godziny po operacji w dobrym usposobieniu.

Chińczycy chcą wywieszać komunistów.

Paryż. Havas donosi z Szanghaju, iż odbyły się tam wielkie demonstracje przeciwsowieckie. Demonstranci domagali się stracenia komunistów oraz zmobilizowania całej armii chińskiej. Wedle tegoż źródła informacyjnego Japonia wzmocniła swoje wojska w północnej Mandżurji. (PAT.)

Czy była interwencja w sprawie Ulitza?

Rzym. „Corriere d'Italia” podaje krótką wiadomość z Berlina, iż rząd niemiecki przez swego przedstawiciela w Warszawie wystąpił z protestem przeciwko oskarżeniom, sformułowanym w procesie Ulitza, a dotyczącym popierania Volksbundu na Górnym Śląsku. Inne pisma nie podają tej wiadomości. (Pat.)

Włochy godzą się na plan Pounga.

Rzym. We czwartek Mussolini przewodniczył zwołanemu do pałacu Chigi zebraniu, które miało na celu ostateczne rozpatrzenie planu Younga. Po dłuższych wywodach Mussolini oświadczył, że Włochy przyjmują plan Younga, jeżeli inne rządy go zaakceptują. (Pat.)

Marsz. Piłsudski protektorem rocznicy powstania.

Warszawa. We czwartek przyjęta została na specjalnej audiencji przez marszałka Piłsudskiego delegacja Związku Powstańców Śląskich w osobach prezesa p. Kornkego i wiceprezesa Witczaka. Delegacja prosiła pana marszałka o przyjęcie protektoratu nad mającymi się odbyć w dniach

15, 16, 17 i 18 sierpnia b. r. uroczystościami 10-lecia powstania śląskiego. Pan marszałek wyraził swoją zgodę na objęcie protektoratu i obiecał w razie niemożności przybycia przysłać na te uroczystości specjalnego swego przedstawiciela. (PAT.)

Nieudane demonstracje komunistyczne

Warszawa. (Tel. wł.) Pomimo zapowiedzianych przez komunistów zapomocą ulotek demonstracji i strajku, ruch w mieście był cały dzień zupełnie normalny. Nigdzie nie usłuchano wezwania do strajku, a we fabrykach wszyscy robotnicy stawili się do pracy.

W niektórych punktach miasta, zwłaszcza w dzielnicy żydowskiej, próbowano urządzać demonstracje. Na jednej z ulic dwóch wyrostków żydowskich usiłowało zawiesić na drutach tramwajów chorągiew komunistyczną, czemu przeszkodził przechodnie, poturbowawszy przytem żydków dotkliwie. Na innej ulicy utworzył się pochód, złożony ze 150 osób. Policja przeszkodziła temu, aresztując 20 uczestników. Reszta zbiegła.

Wieczorem utworzył się pochód, złożony prawie z samych żydów. Gdy nadeszedł silniejszy oddział policji, część żydów zbiegła, resztę policja rozprędkowała pałkami.

Ogółem w Warszawie aresztowano około 400 osób, przeważnie młodych żydów.

Również w całym kraju panował spokój. Jedynie we Włocławku grupa szumowin i wyrostków próbowała urządzać demonstracje, lecz policja ich rozprędkowała.

Także w Nowogrodku i w Baranowiczach usiłowano wywołać zaburzenia, czemu policja przeszkodziła, aresztując wybitnych działaczy komunistycznych.

Paryż. W Paryżu minęły godziny popołudniowe równie spokojnie jak rano. Liczba robotników, którzy nie stawili się do pracy, była niewielka. Policja aresztowała kilkanaście osób, usiłujących skłonić robotników do porzucenia pracy. Na prowincji położenie jest niemal takie same. Jedynie z kilku miejscowości otrzymano wiadomości o nieznacznych zajściach i aresztowaniu agitatorów komunistycznych. (PAT.)

Berlin. Wiec, zwołany przez komunistów do Lustgartenu miał na ogół przebieg spokojny. Tylko część robotników usiłowała wezwania komunistów do porzucenia pracy na godzinę przed wiecem. Pochody demonstracyjne rozpoczęły napływać z poszczególnych dzielnic Berlina dopiero około godz. 6 wieczorem na plac Zamkowy. Demonstranci nieśli chorągiew oraz transparenty z napisami, wzywającymi do obrony unii sowiec-

kiej i rozpoczęcia wojny domowej na wypadek zbrojnego konfliktu. Następnie pochód przeszedł przy dźwiękach muzyki przez centrum miasta. Do godz. 9 wieczorem spokój nigdzie nie został zakłócony.

Wiedeń. (AW.) Czwartek przeszedł w Wiedniu pod znakiem prawie zupełnego spokoju. Do obecnej chwili nie doszło tu do żadnych poważniejszych zaburzeń. Jedynie przed południem w dzielnicy Mödling Związek inwalidów wojennych urządził pochód zaledwie w liczbie 150 osób. Policja kilkakrotnie rozpraszała grupy komunistów, usiłujących urządzić demonstracje. Ze względu na ogromny upał i burzę, jaka przeszła nad miastem, demonstracje i pochody są znacznie utrudnione. W kilku dzielnicach miasta komuniści usiłowali nakłonić robotników do przerwania pracy i wzięcia udziału w demonstracjach. Na godz. 9 wieczorem zapowiedziane są liczne zebrania i pochody komunistyczne.

Bukareszt. Do godz. 14 nie nadeszła do stolicy żadna wiadomość o zajściach. Jedynie w Kiszyniewie około 100 komunistów usiłowало urządzić demonstracje. Wojsko zatrzymało manifestantów, którzy stawiali opór. Jeden z manifestantów został zraniony. 30 osób aresztowano. (PAT.)

London. Do godz. 16 nie doszło tu do żadnych manifestacji komunistycznych. (PAT.)

Wiedeń. Według doniesień dzienników z Serajewa komuniści zorganizowali wielką demonstrację. Około godz. 3 po południu rozpoczął się strajk robotników warsztatów kolejowych, którzy podpaliли warsztaty. Na skutek interwencji żandarmerji doszło do walki, podczas której wiele osób zostało zabitych. Komuniści zabili jednego ze swoich towarzyszy, który ich zdradził.

Sofja. Dzień 1 sierpnia minął zupełnie spokojnie. Ani w stolicy, ani na rowincji nie było usiłowań urzadzania pakiętkolwiek manifestacji.

Berno. Zapowiedziane na czwartek manifestacje komunistyczne nie udały się. W Bazylei komuniści usiłowali urządzić demonstracje, jednakowoż zostali rozprędkowani przez policję.

Helsingfors. Dzień 1 sierpnia minął zupełnie spokojnie. Komuniści, którzy usiłowali urządzić manifestację, zostali rozprędkowani przez policję. (PAT.)

Robotnik polski zkazany na śmierć!

Jak już donieśliśmy na podstawie telegraficznych informacji, trybunał Rzeszy w Lipsku odrzucił skargę rewizyjną robotnika polskiego Klimka, skazanego przez sąd w Landsbergu nad Wartą na karę śmierci w warunkach, które, jak podkreśla wspomniany organ socjalistyczny, — przypominają żywo sprawę Jakubowskiego.

W roku 1922 zamordowany został w pobliżu Landsbergu gонец bankowy. Wszelkie poszukiwania sprawców tego zabójstwa były bezowocne. Dopiero w marcu 1928 r. zgłosił się do policji kryminalnej pewien robotnik, komunikując, że jeden z jego znajomych, niejaki Klemsztejn, przyznał się wobec niego, że to on wraz z kilkoma kolegami napadł i zabił gońca. Klemszteina aresztowano, przyczem powtórzył on swoje zeznanie, oświadczając jednak, iż rola jego ograniczała się do tego, iż stał na straży podczas popełniania morderstwa, którego właściciel sprawcą miał być Klimek. Klimek w międzyczasie opuścił był Niemcy, wrócił jednak na wiosnę 1929 r. i tu został aresztowany i osadzony w więzieniu.

Podczas procesu, który odbył się przed sądem przysięgłych w Landsbergu, główny świadek, na podstawie którego wytoczono oskarżenie przeciw Klimkowi, t. j. Klemsztejn nie mógł zeznawać, gdyż w międzyczasie zapadł on na chorobę umysłową i został internowany w domu warjatów. — Sąd ograniczył się tedy do odczytania zeznań Klemszteina podczas śledztwa i na tej podstawie wydał wyrok, skazujący Klimka na śmierć. Już ten fakt, jak podkreśla „Abend”, nasuwa poważne wątpliwości, zaś z wniosku rewizyjnego wynikają dalsze poważne usterki i błędy procesu przeciw Klimkowi. Tak np. akt oskarżenia dostarczono Klimkowi w języku niemieckim, jakkolwiek nie rozumiał on ani słowa po niemiecku, władając tylko językiem polskim. Dalej wniosek rewizyjny podkreśla, że Klimkowi przydzielono ze strony prokuratury tłumacza, który zupełnie nie dorósł do spełnienia tego zadania. Nie informował on Klimka o najbardziej istotnych momentach postępowania dowodowego. W ten sposób podobnie, jak w sprawie Jakubowskiego proces został przeprowadzony w warunkach, w których oskarżony, broniący swojej głowy, nie był nawet dostatecznie wtajemniczony w tekst skierowanego przeciw niemu oskarżenia. Nie miał on możliwości interwenjować, stawiać pytań, obalać zarzutów, krótko mówiąc jego prawo do obrony było niemal-że zupełnie usunięte.

Wniosek rewizyjny stwierdza ponadto, iż istnieje wszelkie prawdopodobieństwo, że Klemsztejn, t. j. główny świadek przeciwko Klimkowi już w okresie, kiedy składał swe zeznanie przed sędzią śledczym był obłąkany. Rzeczoznawcy potwierdzili do pewnego stopnia tę możliwość. Reasumując — Klimek skazany został na podstawie zeznań człowieka, który z jednej stro-

